

Notat

Refleksionsspørgsmål på aktivitetscenterområdet

Vi bliver flere ældre københavnere

I fremtiden bliver vi flere ældre københavnere, flere med kroniske sygdomme, og vi vil ikke have flere ressourcer. Københavns Kommunes indsatser på ældreområdet skal besluttet og tilrettelægges, så de imødegår denne fremtid, og aktivitetscentrene skal som et sundhedsfremmende og forebyggende tilbud til Københavns svagere, hjemmeboende ældre bidrage hertil.

Aktivitetscentrene har i dag to pladstyper: Forebyggende og vedligeholdende pladser. Medlemmer i en forebyggende plads er generelt mere friske og selvhjulpne end borgere i vedligeholdende pladser, men også borgerne i de forebyggende pladser har brug for nogen grad af hjælp til at indgå i sociale relationer og/eller aktiviteter.

Generelt har forebyggende indsatser til formål at højne borgernes livskvalitet og funktionsevner, samt mindske behovet eller udskyde tidspunktet for andre indsatser på pleje- og omsorgsområdet. Dette gælder også indsatserne på aktivitetsområdet.

Refleksionsspørgsmål til drøftelse:

- Skal kommunen i fremtiden tilbyde samme målgruppe som i dag et aktivitetscentertilbud?
- Skal aktivitetscentrene i fremtiden primært være terapeutfaglige tilbud (fx fysioterapi, ergoterapi m.m.), som kræver forudgående visitation? Eller skal de kommunale aktivitetscentre også have et forebyggende tilbud uden forudgående visitation?

En afvejning af fysiske rammer og geografisk spredning

Der er i dag en vis variation i aktivitetscentrenes organisering og faglige niveau. Nogle af aktivitetscentrene ligger i sammenhæng med plejehjem mens andre har til huse i selvstændige lokaler.

Den nuværende organisering med 15 aktivitetscentre sikrer geografisk nærhed og mulighed for at opdyrke formaliserede samarbejder med nærområdets civilsamfund. Bemanningen på

28. oktober 2019

Sagsnr.
2019-0188142

Dokumentnr.
2019-0188142-3

Sagsbehandler
Mette Bohmann Lystoft

Omsorg og Rehabilitering
Afdeling for Eldreliv

Sjællandsgade 40
2200 København N

EAN nummer
5798009290403

et aktivitetscenter er relativt lille, svarende til mellem 1,2 og 8,4 årsværk pr. center (fuldtidsstillinger). Heraf er ca. 50 % social- og sundhedsmedarbejdere, 10 % servicepersonale og 40 % har en terapeutisk/pædagogisk baggrund. Dermed er den nuværende spredning af centre og den faglige bemanning en udfordring ift. at sikre høj faglighed i tilbuddet til de svageste ældre.

Refleksionsspørgsmål til drøftelse:

- Hvordan skal aktivitetscentrene fysisk placeres i fremtiden? I endnu højere grad tænkt sammen med andre af forvaltningens enheder (plejehjem, midlertidige ophold) eller i sammenhæng med kulturhuse, biblioteker, frivillige foreninger/klubber m.m.?
- Skal der også i fremtiden være mange aktivitetscentre eller skal det tilstræbes at have færre, større enheder? Færre, større enheder kan i højere grad understøtte et fagligt stærkt tilbud, men i mindre grad et stærkere og mere formaliseret samarbejde med det nære civilsamfund.

Samarbejde med civilsamfundet

Den nye ældrepolitik har fokus på fællesskaber, mangfoldighed og frivillighed, hvorfor en strategi for aktivitetscentrene også bør forholde sig til visionerne for samarbejdet med civilsamfund og frivillighed. I dag er aktivitetscentrenes samarbejde med civilsamfundet ledet lokalt, og der er store variationer i omfanget og samarbejdet med lokale frivillige eller andre institutioner.

Refleksionsspørgsmål til drøftelse:

- Skal aktivitetscentrene i højere grad samarbejde med civilsamfundet eller fokusere på samarbejdet med andre enheder i SUF, som borgerne *kommer fra* og *skal videre til*?
- Skal der i fremtiden være et kommunalt tilbud til de friskeste medlemmer i de forebyggende pladser? Eller skal disse i højere tilskyndes til at gøre brug af tilbuddene i ældreklubber og andre lokale, herunder frivilligt drevne, tilbud for selvhjulpne ældre?